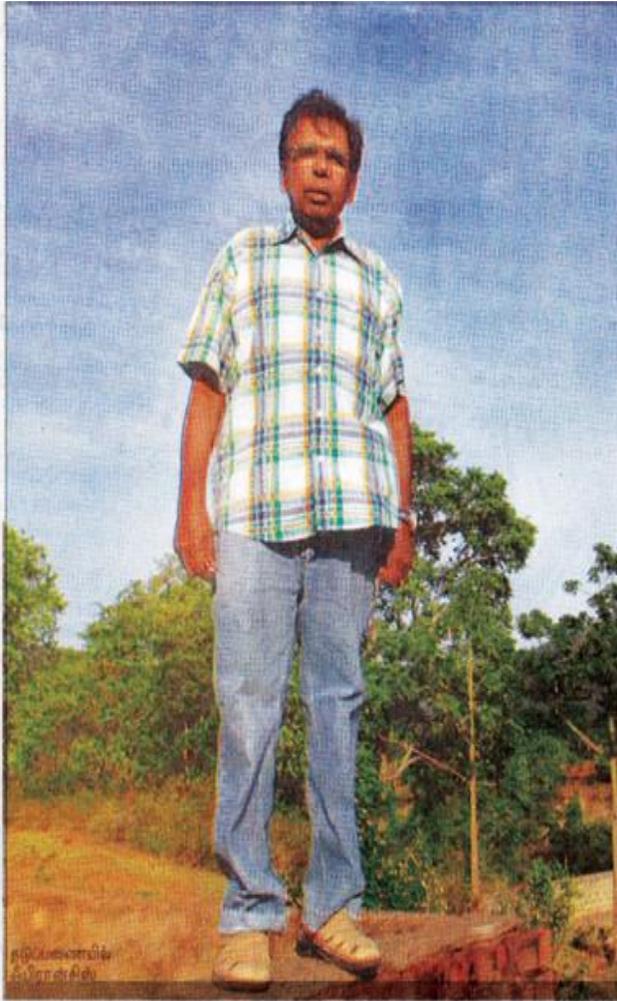

எஸ்.செந்தில் குமார்

கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து பெங்களூரு செல்லும் சாலைவில் மாவட்ட வனச்சரக அலுவலகத்திற்குப் பின்னால் ஒரு அமைதியான குடியிருப்பு பகுதியில் ஒளிந்திருக்கிறது ஒருவகிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்ட (ஐ.வி.டி.பி) அலுவலகம். ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்கு அருகில் அமைந்திருக்கும் அந்த அழகிய கட்டடத்திற்குள் நுழைந்து, ஆசியாவின் நோபல் பரிசு என அழைக்கப்படும் ரமான் மக்சாய்சாய் விருது (2012) வென்ற குழந்தை ஃபிரான்சிஸ் (8) சந்திக்கச் செல்லும் போது ஒரு கிறிஸ்தவ தொண்டு நிறுவனத்திற்குள் நுழையும் போகிறோம் என்ற முன்முடிவு மனதில் எட்டிப் பார்க்கிறது. கிறிஸ்தவ சபையினர் மேற்கொள்ளும் காலையின் இறை வணக்கம் போன்றதொரு ஐ.வி.டி.பி ஊழியர்களின் மதசார்பற்ற வழிபாட்டுக் குரல்க்கு நடுவில் அனைத்து முன்முடிவுகளும் தசர் கின்றன. ஐ.வி.டி.பி அலுவலகத்திற்கு வெளியில் உள்ள ஒரு வாசலம் இது ஒரு மதசார்பற்ற அமைப்பு என்பதன் அழுத்தமான அடையாளத்தைக் காட்டுகிறது: "பிராந்தணை செய்யும் உதடுகளைவிட, உதவும் கரங்கள் புனிதமானவை." வளர்ச்சிக்கான ஏராளமான கருவிகளை பரிசோதித்துப் பார்த்துவிட்டு மகனின் சுய உதவிக் குழுக்களில் கவனம் செலுத்தியிருக்கும் ஐ.வி.டி.பியின் சிற்பிக்கு ஏழைக் குடும்பங்களின் சேயியே மதமாதலம் கூட அதன் கடவுளாகவும் சமூக மறுமலர்ச்சியே ஆன்மாவாகவும் திகழ்கின்றன.

மிகவும் பின்நக்சிய கிருஷ்ணகிரி, தாம் புரிமாவட்டத்தின் சமூக வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய 30 ஆண்டு கால பங்களிப்பிற்காக மக்சாய்சாய் விருது பெறும் போகிறவர் என்பதற்கான அடையாளங்கள் நெரியாத அளவுக்கு ஃபிரான்சிஸ் எனையாக இருக்கிறார். தொடர்ச்சியான பாராட்டு அழைப்புகளில் அவர் பெருமிதம் ஏதும் வெளிக்காட்டவில்லை. ஆனால் ஐ.வி.டி.பி ஊழியர்களும் அதன் பயனாளிகளும் ஃபிரான்சிஸ் மீது காட்டும் அபரிமிதமான அன்பின் வழியாக அவரின் பங்களிப்பு குறித்த மரியாதை மேலும் உயர்கிறது. 1975ல் அப்போதைய ஒருவகிணைந்த தர்மபுரி மாவட்டத்தில் வளர்ச்சிப் பணி களைத் துவங்கிய முதல் கிராமமான சேகராஜபுரத்திற்கு இத்தியா டி.வி.வி.ன் அழைப்பு பின் போகச் சென்ற போது மட்டுமே ஒரு காலத்தில் அவர் கிறிஸ்தவ பாதிரியாராக இருந்திருக்கிறார் என்பதன் அடையாளம் தெரிகிறது. ஃபிரான்சிஸ்க்கு அவரது அவராமக அங்குள்ள தேவாலயத்தில் கைத் தட்டலுடன் ஒரு பாராட்டு விழா கட்டப்பட்டது. அவர்களின் அன்பை ஏற்றாலும் கூட

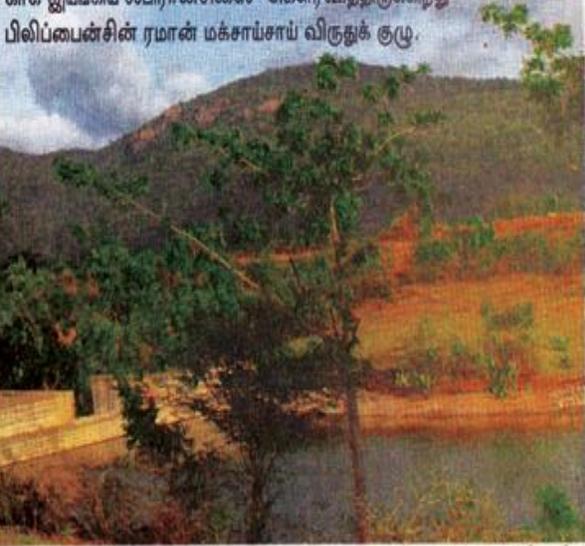
எஸ்.செந்தில் குமார்

அவர் அதோடு கட்டுண்டு கிடக்கவில்லை என்பதற்கான அடையாளம் சேகராஜபுரத்திற்கு சில கிலோ மீட்டர்கள் தள்ளியிருந்த நாடாம்பாளையம் இந்து விங்காயத் மக்களின் கிராமத்தில் காண முடிந்தது. அங்கு முதியவர்கள் ஃபிரான்சிஸின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அன்பு பாராட்டியதைப் பார்க்க முடிந்தது. நாடாம்பாளையம் கிராமம் உள்ளிட்ட 331 இடங்களில் ஐ.வி.டி.பி அமைத்துக் கொடுத்திருக்கும் சிறிய பெரிய தடுப்பணைகள் அந்தப் பகுதியையே ஏழ்மை யிலிருந்து மீட்டிக்குகின்றன. "முன்னலாம் ஆடு, மாடு குடிக்கக்கூட தண்ணீர் கிடையாது" என்கிறார் தர்மபுரி மாவட்டம் ஒடுகைக்கலைத் தாண்டி அமைந்திருக்கும் அந்த மலை கிராமத்தின் முதலாடி குழுவார். ஃபிரான்சிஸ் இங்கு சமூக சேவை செய்ய வந்தபோது சாலை வசதிக்கூட கிடையாது. "முன்னரே மணிகேரம் காட்டு வழியாக நடந்து வந்து இந்த மலை கிராமத்தை அடையவேண்டும். சில தருணங்களில் காட்டு யானைகளால் விரட்டப்பட்ட மிரட்சியான அனுபவங்கள்

உண்டு" என்கிறார் அவர். மழை இல்லாத இந்த ஜூலை மாதத்திலும் நாடாம்பாளையம் அருகே உள்ள மோட்ராசி தடுப்பணையில் தண்ணீர் வற்றாமல் இருப்பதையும் அந்த மலை கிராமத்தில் செல்லச் செழிப்பு எட்டிப் பார்க்கிறதும் பார்த்தும்போது பாதிரியாராக இருந்து செய்திருக்கக்கூடியதைவிட ஃபிரான்சிஸ் அதிகமாகவே சாதித்திருப்பது புரிகிறது. எப்போதாவது கிறிஸ்தவ தேவாலயம் செல்லவதுண்டு என்றாலும் மதத்தில் ஆழமாக ஊழும்போது அது ஒரு போதைப் பொருளைப் போல மனிதனைச் சீரழிக்கிறது என்று கருதுகிறார் ஃபிரான்சிஸ். ஆனாலும் கிறிஸ்தவ பாதிரியாராக பயிற்சி பெற்றதும் சமூக சேவையில் ஈடுபட்டதும் தனக்கு பெரிதும் உதவியதாக நன்றிபோடு பேசுகிறார். 1969-70ல் ஹொலி கிராஸ் மதப் பள்ளியில் சேர்கிறார். 1971ல் அதன் ஒரு பகுதியாக பங்களாதேஷ் போகும் பாதிக்கப்பட்டவர் களுக்கு உதவும் காரியத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார். அதே காலக் கட்டத்தில் புனே யில் வுட்சி பாதித்த பகுதிகளில் பணியாற்றுகிறார். 1975ல் சேராஜபுரத்திற்கு வந்து

வளர்ச்சிப் போராளி

ஏழ்மை ஒழிப்பு, கல்வி, அதிகாரப் பரவல் ஆகியவற்றுக்காக இயங்கிய ஃபிரான்சிஸை கௌரவித்திருக்கிறது பிலிப்பைன்சின் ரமான் மக்சாய்சாய் விருதுக் குழு.

பெங்களூர் எஸ்.செந்தில் குமார்

இரு ஆண்டுகள் பாதிரியாராக சமூக சேவையில் ஈடுபட்ட தனக்கு மதம் ஒரு தடைபாக இருப்பதாக உணர்ந்ததாகக் கூறுகிறார் ஃபிரான்சிஸ். மதம் மாற்றவே இந்த நல்லதுகளை சொல்பவர்கள் என்ற கனங்கம் ஒரு பிரச்சனை. அது போக, திருச்சபை என்ற அமைப்பிற்குள் இருந்தது அவருக்கு முழுமையான கதந்திரத்தைக் கொடுக்கவில்லை. 1977ல் திருச்சபையிலிருந்து விலகினார். ஏழ்மை ஒழிப்பிற்கும் சமூக மறுமலர்ச்சிக்கும் எது சிறந்த கருவி என்று கண்டறிவதற்கு பல்வேறு முன்மாதிரிகளை பரிசோதித்துவிட்டுத்தான் இப்போதைய மகனின் சுய உதவிக் குழு மாதிரியை உருவாக்கியதாகச் சொல்கிறார் ஃபிரான்சிஸ். "ஆரம்பத்தில் தடுப்பணைகள் கட்டிக் கொடுத்தோம். நீரின்றி தவித்த மலைவாழ் மக்களுக்கு இது உதவியதென்றாலும் அதவே முழுமையான மறுமலர்ச்சிக்கான கருவியாக இருக்க முடியாது என புரிந்தது. அதற்கடுத்து சுய உதவிக் குழுக்களை ஆண்களிடையே ஆரம்பித்து கையைக் கட்டுக் கொண்டோம்" என்கிறார்.

2002ஆம் தடுப்பணைகள் அமைக்கும் முயற்சிகளை நிறுத்திக்கொண்ட ஐ.வி.டி.பி, மகனின் சுய உதவிக் குழுக்களை சமூக மறுமலர்ச்சிக்கான கருவியாக பயன்படுத்துவதில் முழு கவனம் செலுத்தி வருகிறது. 1.5 லட்சம் குடும்பங்கள் ஐ.வி.டி.பி மகனின் சுய உதவிக் குழுக்களில் பங்கேற்றுள்ளன. சுய உதவிக் குழுக்களின் சேயிப்பு மூலம் வழங்கப்பட்ட கூடன் மட்டுமே கூடந்த ஆண்டில் ரூ. 214 கோடி, வங்கிக் கடனாக

“ தொலைநோக்கும் உத்வேகமும் கொண்ட ஃபிரான்சிஸ் ஆயிரக்கணக்கான கிராமப்புற பெண்களுக்கு முழுமையான அதிகாரப் பரவலத் தந்திருக்கிறார். ”

குடிசை வீட்டை ஒரு வீடாக மாற்றுவதை நினைத்துப் பார்த்திருக்கவே முடியாது என்று இந்தியா டுடேவீடம் கூறினார் ஒரு பெண். ஒரு குடும்பத்தில் குடும்பத் தலைவியின் கையில் பணம் இருக்கும்போது அது கல்விக்கு, குறிப்பாக பெண் குழந்தைகளின் கல்விக்குப் போகிறது. அந்தப் பணம் ஆக்ஸ்பூர்வமாக பயன்படுகிறது என்பதன் ஆதாரங்களை நோக்கி கணம் முடிவிறது. தங்கள் தீண்டாமை போராட்டத்திற்கு பயன் தெரிகிறது என்கிறார் ஃபிரான்சிஸ். "சிறு குழந்தைகளுக்கு திருமணம் செய்யும் பழக்கம் எங்கள் மகனின் கை உதவிக் குழு குடும்பங்களில் அறவே இல்லை" என்கிறார்.

ஃபிரான்சிஸ் ஒரு முன்னோடி என பாராட்டுகிறார் ஸ்வாசம் என்ற என்ஜிஓ அமைப்பை நடத்தும் ஞானசேகரன். "அந்தக் காலத்தில் எல்லாம் வங்கிக் கடன் அவ்வளவு எளிதல்ல. அரசாங்கத்தின் ஆதரவுகூட கிடைப்பது அப்படிப்பட்ட 1970கள், 80களிலேயே சமூக சேவைக்கு அஸ்திவாரம் போட்டுக் கொடுத்தவர் அவர். இந்த மாவட்டத்தின் வளர்ச்சியில் அவருக்கு முக்கிய பங்குண்டு" என்கிறார் ஞானசேகரன். ஆனால் இவ்வளவு பாராட்டுகளுக்கு நடுவிலும் ஃபிரான்சிஸ் தனித்துவமான முறையானதுடன் திகழுகிறார். சேலம் அருகே காரிப்பட்டியில் ஆறு பிள்

களின்போது சொற்பமான தகுணங்களில் மட்டுமே அவர் தனது குடும்பம் பற்றி பேசினார். "மனைவி இல்லத்தரசியாக இருக்கிறார். மகன் எம்.பி.ஏ முடித்திருக்கிறார். அவருக்கு விருப்பமிருந்தால் இந்த இயக்கத்தில் இணைந்துகொள்ளலாம். ஆனால் நிர்ப்பந்திக்கமாட்டேன்" என்கிறார். பேச்சு மீண்டும் ஐ.வி.டி.யிக்கு திரும்பிவிடுகிறது. கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இப்படி ஒரு சிறந்த வளர்ச்சிப் பணியை மேற்கொண்ட நபரை கௌரவிக்கும் பெருமையை பல்லாயிரம் மைல் தூண்டியுள்ள ஒரு வெளிநாட்டு அமைப்புக்கு விட்டுக் கொடுத்த நமது சமூகம்தான் இந்த ஆக்ஸ்பூர்வமான காரியப்

விருதும் மக்களும்

சாமானியரிடம் கிடைப்பதே பெரிய மரியாதை

பங்களியை தேடிச் சுண்டுபிடித்த விருதை குழு: 2012களின் மக்காங்காப் விருதை ஐ.வி.டி.யின் சிற் பிக்கு ஏன் கொடுத்தோம் என்பதை விருதை குழு இவ்வாறு விவரிக்கிறது: "நிதி ஒழுக்கமிக்க, சுயநம்பு கொண்ட, சுய உதவிக் குழு உறுப்பினர்களுக்கு சேர்த்தான உறுப்பினர்களை நடத்தும் இயக்கம் இது" இந்த விருதில் ஃபிரான்சிஸைவிட அவர் குடும்பத்தினருக்கும் பயனாகிவருக்கும் அதிக மதிப்பீடு.

மகன் தாய்க்காற்றும் உதவி:

94 வயதில் இருக்கும் தாய் மாத்தளை மேரி ஆரம்பத்தில் ஏழ்மையில் தவித்த தனது பூர்விக் வீட்டிலேயே இன்னமும் இருக்க விரும்புவதாகக் குறிப்பிடுகிறார் ஃபிரான்சிஸ். இந்த விருது தனக்கு கூடுதல் ஊக்கம் என்பதைத் தான், தனது குழிய தாயர், மனைவி, மகளுக்குத்தான் அதிக மதிப்பீட்டைத் தந்திருக்கிறது என்கிறார்.

மகன் சுய உதவிக் குழுக்களுடன் ஃபிரான்சிஸ்

கணினிக் கல்வியிலும் ஆக்சிஸ்க் கல்வியிலும் பின்புலமிருக்கிறார்கள் என்பதால் ஐ.வி.டி.யி ஒரு அட்டகாசமான கணினி மையத்தை நடத்தி வருகிறது. கடந்த வருடம் மட்டுமே குழந்தைகளின் கல்விக்காக ஐ.வி.டி.யி ரூ. 2 கோடி செலவிட்டுள்ளது. தங்கள் உபரி வருமானத்தை கல்விக்காக பெருமளவில் செலவிடும் இந்த அமைப்பின் நிதியில் ஒரு பைசாவைக் கூட எய்வித மத செயல்பாடுகளுக்கும் செலவிடக்கூடாது என கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசின் நிதியுதவி (சேய்க்காலமாக வெளிநாட்டு உதவி) முதலியவற்றைப் பெறும் நிலை என்பதை இவர்கள் ஒரு கொள்கையாகவே மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கதேசியர்களும் கத்திராமர்களும் இருப்பது இந்த அமைப்பின் நோக்கமும் செயல்பாடுகளும் களங்கப்படாமல் இருக்க உதவுகிறது. இந்தத் துறை கல்லும் முன்னோக்க இருந்த காலத்திலேயே முத்திரை பதித்த

னைகள் கொண்ட ஏழை குடும்பத்தில் பிறக்கிறார். அப்பாவின் பேர் குழந்தை. ரயில்வே சேவ் மேன் பகுதி நேர வேலை பார்த்தவர். விவசாய வேலை, பால் வியாபாரம் செய்துதான் அம்மா மாத்தளை மேரி தன்னைப் படிக்க வைத்ததாகக் கூறுகிறார். தனது குடும்பம் சற்று வட்டிக்காரர்களிடம் சிக்கிக்கொண்டதையும் சிறிய நிலத்தையும் படிப்புகளாக விற்க நேர்ந்ததையும் அவர் விவரிக்கிறார். யிகவும் ஏழ்மையில் வளர்ந்தவர்கள் சந்தர்ப்பவாதமும் கவலைமும் கொண்ட பாதையில் செல்விற போக்கிற்கு மாறாக, மீண்டும் ஏழ்மையகே திரும்பி, ஏழ்மையை ஒழிக்க உழைக்கிறார். கிருஷ்ணகிரி, தாயுரி மாவட்ட மக்களின் முழுமையான வளர்ச்சிக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் என்று விருதை குறிப்பு கூறவது பொய்யே அல்ல. ஃபிரான்சிஸுடனான இந்தியா டுடேவின் நீண்ட நேர்காணல், பயணம்

களுக்கு நடுவில் ஒரு குறையாக எஞ்சி நிற்கிறது. ஃபிரான்சிஸுடன் மக்காங்காப் விருது வென்றுள்ள ஆசிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பிற ஐந்து விருதாளர்களின் பின்புலத்தைப் படிக்கும்போது நமது மாணிக்கங்களை நாம் மனைனிக் போட்டிருப்பது புரிகிறது. ஃபிரான்சிஸ் தவிர இந்த விருதை வென்ற பிறருக்கு தேசிய, உலக அளவிலான அங்கீகாரங்கள் இதற்கு முன்பே கிடைத்திருக்கின்றன. மாவட்ட அளவிலான சில கௌரவங்கள், பாராட்டுகளை மட்டுமே பெற்றுள்ள ஃபிரான்சிஸ் மக்காங்காப் பின்புலம் இங்கு பரவலாக கவனிக்கப்படுகிறார். இப்போதுதான் நாம் அவரைக் கவனிக்கிறோம், அழைக்கிறோம். ஆனால் அந்த மையத்தில் நமது பாராட்டுகளை ஏற்காவிட்டால் அங்குகாரம் பிடித்தவர் என்று பட்டம் வழங்கிவிட்டு நமது கவலைப் பாதையில் போய்க்கொண்டே இருப்போம் என்பது தான் இந்த சமூகத்தின் அவல நிலை. ■